

חַת־ת לַשַּׁבָּת קוֹדֵשׁ פְּרָטִיּוֹת לְךָ לְךָ י"ג מֵר-חֶשְׁוֹן ה'תשפ"ד

מְקֻדָּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חַמֶּשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רִשִׁי

בַּחֲמֵשׁ הַיּוֹם אַבְרָהָם אָבִינוּ מְקַיֵּם אֶת מִצְוֹת ה' וְעוֹבֵר בְּרִית. שְׂרֵי מְקַבְּלֵת שֵׁם חֲדָשׁ, שָׂרָה. ה' מְבַטֵּיחַ שְׂיֻלָּד לָהֶם בֶּן מִיָּחָד, יֶצְחָק.

ה' הַבְּטִיחַ לְאַבְרָהָם שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ בְּקוֹל ה' וְהוּא יִהְיֶה לָהֶם לְאֱלוֹקִים. ה' יִתֵּן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל נַחְלָה מִיָּחָדָת, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה קָרוֹב בְּמִיָּחָד לְיִהוּדִים שְׂיַחֲיוּ שָׁם.

וּמָה הִיָּה עַל אַבְרָהָם לַעֲשׂוֹת עַל מְנַת לְזָכוֹת בְּזֹאת? לַעֲרֹךְ בְּרִית מִיָּלָה לְעַצְמוֹ וּלְכָל יָלֵד יִהוּדִי שֶׁעָתִיד לְהוֹלֵד.

ה' נָתַן גַּם לְשְׂרֵי שֵׁם חֲדָשׁ - שָׂרָה! (ה' לָקַח אֶת הָאוֹת י' מִשְׁמָה, וּמֵאַחַר יוֹתֵר יוֹסִיף אוֹתָהּ לְהוֹשֵׁעַ שְׂמִכָּאן וּלְהַבִּיא יֶקְרָא, יְהוֹשֻׁעַ). שָׂרָה גַם תִּהְיֶה שׁוֹב צְעִירָה וְיִהְיֶה לָהּ תִּינוּק אֶפְלוּ שֶׁהִיא כְּמַעַט בֵּת 90! אַבְרָהָם צָחַק, הוּא כָּל כֵּן שְׂמַח! אֵיזָה נֶס, שְׂיֻלָּד לוֹ תִּינוּק כְּשֶׁהוּא- אַבְרָהָם, כְּמַעַט בֶּן 100! אַבְרָהָם אָמַר לָהּ 'שְׂלֵא מְגִיעַ לוֹ כְּזֶה נֶס, הוּא יִשְׂמַח אִם יִשְׁמַעֲאֵל יִהְיֶה יָרָא שְׂמִים. ה' אָמַר שְׁעַם כָּל זֹאת, יִהְיֶה לְאַבְרָהָם בֶּן, וְעָלְיוֹ לְקָרָא לוֹ בְּשֵׁם יֶצְחָק. רַק הַבָּנִים שֶׁל יֶצְחָק יִהְיוּ עִמּוֹ הַמִּיָּחָד שֶׁל ה', אֲבָל שְׂלֵא יֶצְטַעַר עַל יִשְׁמַעֲאֵל, ה' יִתֵּן לוֹ בְּרָכוֹת וְיִהְיֶה לוֹ הַרְבֵּה מְאֹד יְלָדִים. ה' סִיֵּם לְדַבֵּר עִם אַבְרָהָם וְהִשְׁכִּינָה עֲלֵתָהּ מִמֶּנּוּ.

אַבְרָהָם הִתְיַעַץ עִם חֲבֵרָיו, עֲנַר אֲשֶׁכּוֹל וּמִמָּרָא הָאֵם עָלְיוֹ לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּרִית. הוּא רָצָה שְׂגַם לָהֶם יִהְיֶה חֶלֶק בְּכָף כְּדֵי שְׂכַלֵּם יִדְעוּ שֶׁהוּא כּוֹרֵת בְּרִית עִם ה'. מִמָּרָא הִיָּה הַיָּחִיד שֶׁאָמַר שְׂזֶה רַעֲיוֹן טוֹב לַעֲשׂוֹת כָּל שְׂיָכוֹל עֲבוּר ה' שֶׁעָשָׂה כְּאֵלוֹ נְסִים גְּדוֹלִים לְאַבְרָהָם.

אַבְרָהָם מָל אֶת עַצְמוֹ כְּשֶׁהִיָּה בֶּן 99 וְגַם יִשְׁמַעֲאֵל עֲבַר בְּרִית מִיָּלָה בְּגִיל 13. ה' עֲזַר לְאַבְרָהָם לְמוֹל אֶת עַצְמוֹ כִּיּוֹן שֶׁאַבְרָהָם חָשַׁשׁ שְׂמָא יִדְיוֹ יִרְעֵדוּ. אַבְרָהָם גַּם מָל אֶת כָּל יֵתֵר אַנְשֵׁי בֵיתוֹ.

תְּהֵלִים / יוֹם י"ג לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ס"ט- ע"א

הַפָּרָק הָרִאשׁוֹן בְּתְהֵלִים שֶׁל הַיּוֹם הוּא פָּרָק ס"ט. אִם תִּתְבוֹנְנוּ בְּתִכּוֹן הַפָּרָק, הַהִתְחַלָּה נִרְאֵת מְאֹד

עצובה. דוד המלך מבקש מה' להציל אותו מיד כל אלה המבקשים להזיק לו. בסוף אבל, דוד המלך בטוח שה' יעזר. הוא אומר שהוא ישיר ויהלל את ה' בגלל שהוא תמיד שומע לאנשים שצריכים עזרה. השמים והימים ישירו לה' כאשר יציל את היהודים - "כי אלקים יושיע ציון".

בשנת תש"ל הרבי אמר את הפסוק הזה בשיחה בכל התנעדות! בחרג השבועות לכמה בחורים עלה רעיון, לשיר את המלים האלו במנגינת השיר "דינו". הרבי שמח מאוד עם הנגון "החדש" וישנן הרבה הקלטות וצילומי וידאו שאפשר לשמע את הרבי שר אותו.

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ז (י"ג מרחשון שנה פשוטה)

הזהר אומר שצדיק נמצא בחיים אפלו יותר בעצמה אחרי הסתלקותו.

בזמן הזה מגיעה חיות יתרה מנשמתו לכל חסידיו. היות והמצוות של החסידים נובעות מהחיות הזו, הצדיק נהיה חי יותר בעולם הזה על ידי המצוות שהם מקימים.

הזהר גם אומר שאפלו הגשמיות של הצדיק נעלית יותר אחרי ההסתלקות. הברכות והסיוע שהצדיק נותן לחסידים שלו, הם אפלו יותר מאשר בתקופת חייו. החל ממחר נתחיל ללמוד בעזרת ה' איך זה פועל ברוחניות.

היום יום / י"ג חשוון

הבעל שם טוב נהג ללמד גמרא עם הרבה מפרשים. והיה מתרגם את הגמרא לידיש.

במסכת ערכין נאמר משהו שנראה קצת מוזר על לשון הרע - "לשון תליתאי קטיל תליתאי". הגמרא אומרת שכשאדם מדבר לשון הרע, הוא הורג שלושה אנשים. בדרך כלל אומרים ששלושת האנשים האלו הם האומר לשון הרע, המקבל לשון הרע, ומי שמדברים אודותיו.

הבעל שם טוב הסביר ותרגם זאת אחרת. הוא אמר ששלושת האנשים הם מי שיוצר את הלשון הרע, מי שאומר אותו ומי ששומע אותו. מדבר בהריגה רוחנית שהיא גרועה יותר מהרג גשמי!

חסידות מלמדת שזה לא רק רע לדבר לשון הרע, אפלו להמציא, או רק לחשב על כך יכול חס ושלום להכאיב לנשמה. אפלו למחשבות שלנו יש כח חזק לעזר או להכאיב. (למדנו על כך באגרת הקדש בתניא, כשמחשבה לא טובה על מישהו עולה לנו במח, עלינו לחשב מיד על משהו אחר במקום זה).

ספר המצות / מצות עשה ע"א

המצוה של היום, **מצות עשה ע"א**, היא שאדם שעבר עברות מסימות צריך להקריב קרבן אשם.

אם אדם מעל (השתמש בדבר קדוש ששייך לה' או לבית המקדש)

אדם שהתחתן עם שפחה חרופה (שפחה שהיתה מארסת לאדם אחר ונשלחה לחופשי על ידי אחד מהבעלים שלה).

אדם שגנב כסף או יש לו משהו שצריך להחזיר לאדם אחר והוא משקר ונשבע בבית הדין.

רמב"ם / הלכות שגגות פרקים ט', י', י"א

היום לומדים עוד על קרבנות שאדם מביא כשעובר עברה:

פרק ט' - לומדים את ההלכות של אשם ודאי המובא על עברה שאדם יודע בוודאות שעבר.

פּרָק י" - הַרְמַב"ם מְלַמֵּד עַל קֶרְבֵּן עוֹלָה וְיֹרֵד, שְׁתְּלוּי מַה מֵצָבוּ שֶׁל הַמְבִיא - הָאֵם הוּא עֲשִׂיר אוֹ עֲנִי.
פּרָק י"א - הָעֶבֶרָה לְהַכְנִס לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ כְּאִשֶּׁר אָדָם טָמֵא אוֹ אֲכִילַת קֶרְבָּנוֹת בְּמִצַּב זֶה יֵשׁ בָּהּ
הַלְכוֹת שׁוֹנוֹת מְכַל עֶבֶרָה אַחֲרַת שְׁלוֹמֵזִים בְּפָרְקִים הָאֵלֶּה

דְּרָכֵי הַחֲסִידוֹת / עֲבוּדָה

כִּיצַד אֶפְשָׁר לְנַצַּח אֶת הַיֵּצֶר הָרַע? וּמָה אִם הַיֵּצֶר הָרַע לֹא רוֹצֵה שְׁנַעֲשֶׂה אֶת מַה שְּׂאֵנוּ אֲמוּרִים לַעֲשׂוֹת? הָאֵם יֵשׁנוּ אֵיזָה פְּטֵנֵט שְׂיִכּוּל לַעֲזוֹר לְנַצַּח?

אִם זֹכְרִים אֶת הַפְּסוּק הַשִּׁישִׁי מִשְׁנַיִם עֶשֶׂר הַפְּסוּקִים בְּעַל פֶּה, "וְהִנֵּה", יֵשׁ סְבוּי טוֹב לְכָךְ.
ה' בָּרָא אֶת הַמַּלְאָכִים, עוֹלָמוֹת רוּחָנִיִּים כָּל כָּךְ גְּבוּהִים וְעוֹלָם כָּל כָּךְ יָפֵה בְּגִשְׁמִיּוֹת שָׁבוּ אֲנוּ חַיִּים, עִם כָּל זֶה ה' מִיַּיִחַ הַצִּידָה אֶת הַכֹּל, חוֹשֵׁב עַל כָּל אֶחָד מֵאֲתָנוּ וְרוֹצֵה לְרְאוֹת שְׁמִתְנַהֵג כְּפִי רְצוֹן ה'.
כְּאִשֶּׁר חוֹשְׁבִים עַל הַפְּסוּק הַזֶּה בְּכָל פַּעַם שֶׁהַיֵּצֶר הָרַע עֲשׂוּי לְבוֹא עִם אֵיזָה תְּרֻגִיל אוֹ נְסִיוֹן לְגָרֵם לָנוּ לְהִסְתַּבֵּר, נִזְכָּר שְׁמָה שְׁבַחְרָנוּ לַעֲשׂוֹת מְאֹד חָשׁוּב לָהּ, וְכָךְ בְּטוּחַ נִנְצָח.
פַּעַם הִיָּה חֲסִיד שֶׁל הָאֲדָמוֹ"ר הַזְּקֵן ר' מוֹטֵל, שֶׁהִגְאֹה עֲשֶׂתָה אוֹתוֹ חֲסִיד.
מָה? הָאֵם גְּאֹה אֵינָה מְדָה רְעָה? אֵיךְ יִכַּל לְהִיּוֹת חֲסִיד בְּעַקְבוֹת כָּךְ?
ל' מוֹטֵל הִיָּה יֵצֶר הָרַע, שְׁלַעֲתִים הִיָּה מְנַסֶּה לְהַכְשִׁיל אוֹתוֹ. הַיֵּצֶר הִיָּה אוֹמֵר "מוֹטֵל, תַּעֲבֹר עֲבֶרָה".
מוֹטֵל הִיָּה עוֹנֶה לִיֵּצֶר בְּגִאֹה וְתַמִּיָּהּ. "אֲנִי? אֲנִי חֲסִיד שֶׁל הָאֲדָמוֹ"ר הַזְּקֵן, גְּבִיר וְלַמְדָּן. אֲתָה רוֹצֵה שְׂאֵנִי יַעֲבֹר עֲבֶרָה?!".

כְּאִשֶּׁר חוֹשְׁבִים עַל הָעֶבֶדָה שֶׁה' הִנִּיחַ הַכֹּל בְּצַד כְּדִי לְרְאוֹת מַה אֲנוּ עוֹשִׂים, וְשֶׁכָּל הָעוֹלָם תְּלוּי בְּמִצְוָה שְׁלָנוּ, כָּךְ תִּהְיֶה בְּנוֹ הַגְּאֹה לַעֲצֹר וְלַעֲנוֹת לִיֵּצֶר הָרַע: "אֲנִי? ה' בְּעֲצָמוֹ מִשְׁנִיחַ עָלַי, וְכָל הָעוֹלָם תְּלוּי בִּי וּבְמָה שְׂאֶבְחָר! הָאֵם אֲתָה רוֹצֵה שְׂאֶעֱשֶׂה עֲבֶרָה?!"
(רְאוּהָ גַם שִׁיחַת שְׁמִיחַת הַשׁוֹאֵבָה תַשְׁט"ו)

תַּפְּלָה / אֶז יִשִּׁיר חֶלֶק ג'

מִקְדָּשׁ לְעֵלְוֵי נִשְׁמַת סַבְתָּנוּ הָאֵהוּבָה נְחֻמָּה צִיפָה בַת ר' שְׁמַעְיָה ע"ה גוֹדְמָן

הַקְּטַע הָאֲחֵרוֹן שֶׁל פְּסוּקֵי דְזַמְרָה, לְפָנֵי "יִשְׁתַּבַּח" הוּא שִׁירַת הַיָּם - "אֶז יִשִּׁיר הַזֹּהַר אוֹמֵר בְּטוּיִים מִיַּחֲדִים עַל חֲשִׁיבוֹת אֲמִירַת אֶז יִשִּׁיר בְּתַפְלָה. אֶחָד הַדְּבָרִים שְׂאוֹמֵר הוּא שְׂאֵם אוֹמְרִים "אֶז יִשִּׁיר" בְּזַמָּן הַגְּלוּת, נִזְכָּה לוֹמֵר אוֹתוֹ כְּאִשֶּׁר מְשִׁיחַ יְבוֹא.

הַפְּסוּק הָאֲחֵרוֹן בְּשִׁירַת הַיָּם הוּא "ה' יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד" וְאוֹמְרִים אוֹתוֹ פְּעַמִּים. בְּפַעַם הַשְּׁלִישִׁית אוֹמְרִים אוֹתוֹ בְּתַרְגוּם לְאַרְמִית. זֶהוּ עֲנִין שֶׁלַמֵּד הָאֲרִיז"ל. מוֹסִיפִים אַחַר כָּךְ אֶת הַפְּסוּקִים "כִּי בָּא סוֹס פְּרָעָה", שְׁגַם הֵם מְפָרְשֵׁת בְּשִׁלַּח.

הָאֲרִיז"ל מְלַמֵּד שֶׁיֵּשׁ לוֹמֵר אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה מִדֵּי יוֹם בְּתַפְלָה כִּי גַם הוּא קָשׁוּר לְשִׁירָה.

גְּאֻלָּה וּמְשִׁיחַ / לֹא מְטַלְטְלִים חֲפָצִים בְּשַׁבַּת (לְלֹא עֵרוּב)

מִקְדָּשׁ לְעֵלְוֵי נִשְׁמַת סַבְתָּנוּ הָאֵהוּבָה מְרִים צִמְעֵל בַת הַרְב יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִיזְמָן

בְּתַקוּנֵי הַזֹּהַר נֶאֱמַר שֶׁשְׁמִירַת הַלְכוֹת שַׁבַּת מְזַרְזֵת אֶת בִּיאַת הַגְּאֻלָּה. הַדְּבָר מְדַגֵּשׁ בְּמִיַּחַד בְּהַלְכוֹת טַלְטוּל בְּשַׁבַּת. מִדּוּעַ?

למלאכת טלטול שני חלקים:

הרמה של חפץ (עקירה) מהבית, והוצאתו החוצה (הנחה).

אחת הבעיות בגלות היא שעם ישראל נעקר מביתו והוצא – הונח- בגלות.

לכן, שמירת שבת והמנעות מטלטול ללא ערוב ראוי, יקחו מאתנו את העקירה וההנחה ונוכל לזכות לראות את הגאולה בארץ ישראל יחד עם כל עם ישראל.

(ראה ספר השיחות ה'תשמ"ט חלק 1. מגולה לגאולה עמוד 174)